

Vergaderjaar 1986–1987

19793 (R 1320)

Overeenkomst met de Verenigde Staten van Amerika, regelende de luchtvaartbetrekkingen tussen Aruba en de Verenigde Staten, met Bijlagen; Washington, 7 november 1986

Nr. 1

Ter griffies van de Eerste en Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen 25 november 1986. De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens een van beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer of de Gevolmachtigde Minister van Aruba te kennen worden gegeven op uiterlijk 25 december 1986.

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Aan de Voorzitters van de Eerste Kamer en van Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 14 november 1986

Ter voldoening aan het ter zake bepaalde in de Grondwet en het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden¹, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer u hierbij ter stilzwijgende goedkeuring over te leggen de op 7 november 1986 te Washington tot stand gekomen Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Verenigde Staten van Amerika, regelende de luchtvaartbetrekkingen tussen Aruba en de Verenigde Staten van Amerika (Trb. 1986, 154)²

Een toelichtende nota bij deze Overeenkomst gelieve u hiernevens aan te treffen.

De goedkeuring wordt alleen voor Aruba gevraagd.

Aan de Gouverneur van Aruba is verzocht hogergenoemde stukken op 25 november 1986 over te leggen aan de Staten van Aruba.

De Gevolmachtigde Minister van Aruba is van deze overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
H. van den Broek

¹ Art. 91, (1), add. art. XXI, GW; Art. 61, (3), G.W. 1972, en Art. 24 Statuut.

² Ter inzage gelegd op de bibliotheek.

TOELICHTENDE NOTA

De onderhavige Overeenkomst is een uitvloeisel van de door Aruba op luchtvaartgebied verkregen autonomie, voortkomende uit de wijzigingen in het Statuut van het Koninkrijk der Nederlanden, waarbij Aruba per 1 januari 1986 de hoedanigheid van land verkreeg binnen het Koninkrijk. Zij treedt voor wat betreft de luchtvaartrelaties tussen de Verenigde Staten en Aruba in de plaats van de op 3 april 1957 te Washington tot stand gekomen Luchtvaartovereenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Verenigde Staten (laatstelijk Trb. 1979, 145).

Aruba heeft reeds vóór het verkrijgen van haar nieuwe status de wens te kennen gegeven met verschillende landen een zelfstandige luchtvaartrelatie aan te willen gaan, los van de reeds bestaande en op haar van toepassing zijnde verdragen tussen het Koninkrijk en de desbetreffende landen.

De luchtvaartovereenkomst met de Verenigde Staten is de eerste in een reeks van overeenkomsten ter concretisering van de wensen op dit gebied.

De onderhavige Overeenkomst bevat alle op luchtvaartgebied gangbare internationale bepalingen en is gebaseerd op de sinds kort door de Verenigde Staten gehanteerde modelovereenkomst.

In de preambule van de Overeenkomst komt duidelijk de opvatting tot uitdrukking die zowel door de Verenigde Staten als Aruba wordt voorgestaan, te weten de wenselijkheid de concurrentie tussen de luchtvaartmaatschappijen te bevorderen, waarbij de overheid zo min mogelijk regulerend dient op te treden, teneinde de luchtvaartmaatschappijen in staat te stellen het publiek hun diensten tegen zo laag mogelijke tarieven aan te bieden.

Na het een en ander in artikel 1 verduidelijkt en gedefinieerd te hebben, verlenen Partijen elkaar naast het recht van overvlucht en van technische landing het recht om geregelde luchtdiensten naar en via hun wederzijdse grondgebieden te onderhouden (artikel 2). De routes, toegekend aan de luchtvaartmaatschappijen van beide Partijen, inclusief vijfde vrijheidsrechten (de zogenaamde vijfde vrijheid betreft het vervoer van betalende lading tussen punten in andere landen), zijn vastgelegd in de bij de Overeenkomst behorende Bijlage 1 (paragraaf 1).

Deze biedt aan luchtvaartmaatschappijen van beide Partijen de mogelijkheid voor het onderhouden van zeer flexibele en efficiënte luchtdiensten (Bijlage 1, paragrafen 2 en 3).

Er worden in de Overeenkomst geen beperkingen opgelegd ten aanzien van capaciteit, frequenties of aanwijzing van luchtvaartmaatschappijen. In artikel 7 zijn bepalingen opgenomen die betrekking hebben op de veiligheid van de luchtvaart en dan met name op de voorkoming van terroristische activiteiten, alsmede op de verbetering van de veiligheid van de passagiers in het algemeen.

Met betrekking tot de tarieven wordt het «mutual-disapproval»-systeem gehanteerd (artikel 12), dat wil zeggen dat de vaststelling van de prijzen in beginsel aan de aangewezen luchtvaartmaatschappijen wordt overgelaten, maar dat de Partijen deze in bepaalde gevallen bij onderlinge overeenstemming kunnen afkeuren.

Indien de belangen van een der Partijen ernstig worden geschaad door de operaties van de chartermaatschappijen van de wederpartij, kunnen de luchtvaartautoriteiten om overleg vragen op grond van zowel artikel 13 als paragraaf 4 van Bijlage 2. In Bijlage 2 is overigens overeengekomen dat geen landingsvergunning meer behoeft te worden aangevraagd voor het uitvoeren van chartervluchten en dat ook de chartermaatschappijen, evenals maatschappijen die geregelde diensten uitvoeren, vrij zijn in het bepalen van hun tarieven.

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,
P. R. H. M. van der Linden

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State.